

BELGIE.

BRUSSEL, den 19 Februarij. Al de Engelsche havens tusschen Yarmouth en Plymouth zijn onder de bepalingen van art. 4 van het besluit van 17 September II. geplaatst.

Te Philippeville hebben onlusten plaats gehad. Den 14 dezer ontstond er verschil tusschen eenige inwoners en soldaten van het batallion gardes civiques van Antwerpen in een koffijhuis.

De Hollanders denken ernstig aan den oorlog en bereiden ons nieuwe onheilen. Negen kanonneerboten liggen in den omtrek van den Kapitaal Dam en nieuwe doorsnijdingen worden gemaakt om ons land onder water te zetten.

Uit Diest schrijft men: Gisteren hoorde men het kanon in de rigting van Maastricht. Men maakt vele gissingen, doch men weet de reden van die kanonnade nog niet.

NEDERLANDEN.

's GRAVENHAGE, den 19 Februarij. Men verneemt, dat aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal, in hare eerste zitting, die waarschijnlijk Woensdag aanstaande zal plaats hebben, de nieuwe voordragt van eene wet, ter belasting van de steenkolen, zal worden ingezonden.

Dagelijks worden in de afdelingen der kamer de aanhangige ontwerpen van wetten onderzocht. Het ontwerp tot het verleenen van vrijdom van den accijs op den azijn, is door dezelve reeds in overweging genomen, en schijnt den bijval der leden te hebben verworven.

Van den zosten. De Russische graaf Orloff is heden namiddag alhier aangekomen.

ROTTERDAM, den 19 Februarij. De stoomboot de Batavier, met welke het ongelukkig berigt, dat ook te Londen de Cholera zich geopenbaard heeft, hier ter stede aangebragt is, heeft slechts eenige uren voor deze stad vertoefd en is onverwijld op hoog bevel naar de mond der Maas moeten terugkeeren.

AMSTERDAM, den 19 Februarij. Uit Brunswijk meldt men: dat men voortaan uit Lunenburg geene verzending van waren over Brunswijk naar Zuid-Duitschland meent te kunnen doen.

KAMPEN, den 15 Februarij. Heden is alhier beroepen de wel-erwaarde zeer geleerde heer Louis Vroom, Predikant te Welsum.

LEEWARDEN, den 23 Februarij. Zijne Majesteit de Koning heeft, bij hoogst deszelfs besluit van den 14 dezer, no. 6, gelieven te bepalen, dat de kadets der genie van de Koninklijke Militaire Akademie zullen worden opgenomen bij het instituut voor de marine te Medemblik.

Bij eene aankondiging van Z. Exc. den minister van financiën, van den 18 dezer, wordt, — ingevolge besluit van Z. M. van 16 Januarij II., betreffende de uitgifte van schatkist-bijletten van f 50 tegen intrekking en vernietiging van andere van hooger bedrag, naar mate de behoefte dit zal vorderen, en de verwisseling van tot weder nuttige onbruikbaar geworden schatkist-bijletten tegen nieuwe van gelijk bedrag, — ter kennis der belanghebbenden gebracht.

De kapitein ingenieur Delprat, als directeur der studien, de 1ste luitenant ingenieur Gissius Nanning, de architect Terwinkel, de leeraars in de wiskunde Baden Gijffben en Sroosman, allen van de Militaire Akademie, zijn bij gemeld besluit geresigneerd, om zich naar Medemblik te begeven, ten einde aldaar bij het onderwijs van voormelde kadets geëmployeerd te worden.

Ten tweede: dat de nummers met eene letter (van a tot en met z) ordening zullen zijn onderscheiden; daar van elk nummer, volgens bepaling van voornoemd besluit, twintig bijletten zullen aanwezig zijn;

Ten derde: dat onder het nummer met rooden inkt zullen staandgedrukt de woorden: uitgifte in plaats van vernietigde van hooger som of onbruikbaar geworden schatkist-bijletten;

Ten vierde: dat het jaartal 1831, in den eersten regel der oude bijletten voorkomende, door het jaartal 1832; het jaartal 1830, in den vierden regel aangewezen, door het jaartal 1831, en de datteekening van den 25 November 1830, door die van den 1 Januarij 1832 zullen vervangen worden.

Zultende de onder 1°, 2°, en 4° behaalde kenmerken, behoudens wijziging in het watermerk, naar aanleiding van het bedrag der bijletten te brengen, mede van toepassing zijn op de eventueel, overeenkomstig hetzelfde besluit, ter vervanging van onbruikbaar geworden exemplaren uit te geven schatkist-bijletten der verschillende hoogtheden.

Het militaire gerechtshof van Brussel heeft bij arrest van den 18den dezer het vonnis van den tijdelijken krijgsraad van Gend, waarbij de boekdrukker Steven is veroordeeld, te niet gedaan, en gelast, dat dezelve alzoo in vrijheid zal worden gesteld. Bij dit arrest is aan den vrijgesprokene acte verleend van zijne reserve, om zich daar waar het behoort schadevergoeding te verschaffen voor het gelden onrecht. — Bij hetzelfde wordt wijders aangenomen het beginsel, dat bij de Belgische constitutie de veroordeningen van 1811, wegens het in staat van beleg verklaren van vestingen, niet zijn afgeschafte, maar dat deze maatregel op geene wettige wijze op de stad Gend is toegepast, om dat het besluit van het hoofd van den Staat, waarbij het decreet van den generaal Niellon dienaangaande wordt goedgekeurd, geen-zins op de wijze, bij de wet voorgeschreven, is afgekondigd. — De minister de Broeckere heeft zich in der tijd in de kamer der Belgische gedeputeerden laten ontvallen, dat hij Vorst Leopold dat decreet had laten teekenen.

ADVIJS van den Heer Mr. A. A. VAN BOELEN, uitgesproken in de zitting van de Tweede Kamer der Staten-Generaal van Woensdag den 28 December 1831.

EDEL MOGENDE HEEREN!

De wet omtrent de verdeling der grondbelasting jaarlijks terug komende, en jaarlijks op ongelijkmatigheid en onbillijkheid gegrond, heeft zelden mijne toestemming kunnen bekomen. Telkens, wel is waar, vliede men de te hoog bezwaarde provincien met eene meer evenredige verdeling, maar eene nieuwe teleurstelling was het gevolg, en de niet gereedheid van het kadaster de verontschuldiging. Ik breng echter gaarne de verdiende hulde aan de Regering, welke in het jaar 1826, uit diep gevoel van de gegronde klachten van eenige bezwaarde provincien, eene voorloopige perequatie aan de Sta-

ten-Generaal voorstelde; dan welk voorstel door dezelve is verworpen geworden. De gewone verdeling bleef alzoo bestaan, en de som, welke door sommige provincien jaarlijks te veel werd gedragen was zoo vele jaren een wilst voor andere, die daardoor haren pligt ontboden. Ergelijk is zulk een staat van zaken, en te moeilijker te verdragen, daar er bijna niemand gevonden wordt, die, zelfs zonder de bevestiging daarvan, door de geëindigde kassacratie, omtrent de gezondheid der ongelijke verdeling eenigen twijfel koesterde. Vooral is het bekend en erkend, dat eene provincie, en wel die uit welke ik de eer heb mede gecommiteerd te zijn, in deze grondbelasting boven mate hoog belast is, en dus de meeste en gegrondste aanspraak op verlichting mag maken. De poging der Regering, waarvan ik zoo even melding maakte, om door eene vereeniging aan haren wensch te voldoen, en haar recht te doen wedervaren, had, daar het voorstel werd afgestemd, geene verdere uitwerking, dan dat door eene voorloopige berekening, waarop die perequatie gegrond was, de waarheid van de zaak nog duidelijker bleek, en hoe men ook over die operatie mogt denken, het was buiten allen twijfel dat Vrieland verre boven verpoging, oetrekkelijk andere provincien, bezwaard was. Intusschen hebben de grondbelastingers aldaar, zonder veel tegenkantsing, al de telkens herhaalde aanmerkingen van hunne afgevaardigden in deze vergadering, in het dragen van deze algemeene belasting op de vastigheden, eene enorme som betaald, waartoe zij niet verplicht waren, en hebben zich aan de meerderheid van stemmen in deze vergadering moeten onderwerpen, welke tekenen derzelfde verdeling goedkeurde, die hun te harder moest vallen, wanneer men ziet, wat deze provincie, meestal van den landbouw bestaande, in de algemeene behoeften van den Staat bijdraagt. Dit laatste echter wil zij zich niet als eenige bijzondere verdenstelijkheid boven andere toegerekend hebben; all-en het gevoel van aangedaan ongeluk, geeft haar eene pijnlijke gewaarwording. Haar oud spreekwoord is: Lijk en vrieucht. Zij begeert eene gelijkmatige hedeeling van lasten, die de groote huishouding van Staat van hare onderscheidene leden vordert. Zij wil niet dat de gulden, die jure in de beurs van een ander zit, in de hare zoude overgaan, maar kan nauwelijks verdragen dat hare gulden summa injuria anderen van hunne verplichtingen bevrijden en alzoo ten onrechte verrijken.

Intusschen hebben wij nu voor ons liggen een voorstel van wet omtrent de verdeling van grondbelasting voor het jaar 1832. Dit voorstel bepaalt, onder behouding van de eenmaal vastgestelde hoofdsom voor het Rijk en dezelde verdeling over de provincien als in vorige jaren, dat echter een vierde van het contingent voor iedere provincie in de hoofdsom, naar de waarschijnlijke uitkomst van het kadaster zal berekend worden. Men begint dus inderdaad met drie vierden op den vorigen voet te laten blijven; en daar men bij de wet op de middelen de gehele grondbelasting wil bezwaren met 20 ocenten, schijnt men onbillijkheid (om het zachtste woord te gebruiken) op onbillijkheid te willen stapelen. Evenwel, uit schijnbaar besef daarvan, zal het overblijvende een vierde naar de berekening van het kadaster verdeeld worden; zeker een eenigermate uitlokkend middel om de bezwaarde provincien tot aanneming van de wet te doen besluiten; maar welk middel echter op dit tijdstip veel van zijne overredende kracht verliest, daar de verwacht wordende opcenten de vruchten, welke men van de kadastratie te gemoet zag, geheel doen verdwijnen.

Een ander voordeel is echter in dezen maatregel gelegen, en de voorgestelde verdeling, schoon slechts over een vierde in werking gebracht, brengt ons een stap nader aan onzen wensch, zoodat, hoewel wij sterk hechten aan even genoemd spreekwoord (en niemand Uwer Edel Mog. kan dit wraken), en onze voorouders, tot het in werking brengen van dit beginsel in vorige eeuwen niet zelden alle hunne zedelijke en zelfs meermalen hunne natuurlijke krachten beproefd hebben, wij ons nu liever regelen naar een ander spreekwoord, dat met meer beschaafde tijden, en behoorlijke voorzigtigheid overeenkomt (men duide het herinneren aan hetzelfde in deze hooge vergadering niet ten kwade); het luidt in de nationale taal:

„Zwierjes oon, dan brekt de wein net.“
„Zachtjes aan, dan breekt de wagen niet.“

Verre van ons, Edel Mogende Heeren! ik spreek in naam van alle bezwaarde provincien, dat wij door ontvreden morren, of overhaasting den wagen van Staat in zijnen geregelden loop eenigzins zouden willen hinderen, zullen wij veel liever met geduld afwachten tot eindelijk aan de stem der rechtvaardigheid en billijkheid voldaan worde, en dewijl door deze wet een begin van uitvoering gemaakt wordt van den wil en wensch van Zijne Majesteit, die recht en gerechtigheid bemint, en in navolging van Zijne Vriescche voorouders, aan alle Zijne onderdanen, als kinderen van hetzelfde huis gezin, gelijk recht zal doen wedervaren, zoo kunnen wij met meerder grond onze hoop op eene minder verwijderde toekomst vestigen.

Intusschen, opcenten op hoogzedevane grondlasten, en wel op een tijdstip dat die bezittingen, door velerlei en langdurige rampen, zoowel voor den bruiker als den eigenaar, zoo weinig voordeel aanbrenge, geeft waarlijk een verschiep, waarvoor men met schrik zoude terug deinken, indien niet de drang der tijden hetzelfde, ten minste in zekere mate, wettigde. Trouwens het zoude van de bezitters van vastigheden onbemoedig gedacht zijn, indien zij geen den minsten onderstand bij den hoogen nood, ten behoeve van 's Lands schatkist zouden willen bijdragen. Maar alle redden hebben zij, om aan te dringen, dat zulk eene bijdrage in verhouding zij met andere belastingen, en daar reeds hunne eigendommen hoog bezwaard zijn; daar er bij elke belasting of gelwongene leening geene de minste dwaling in de schatting; geene misrekeningen, in de opbrengst, geene ontwijking of ontwijing kan plaats hebben, en er dus de laatste penning moet betaald worden; daar hier nog bij moet gevoegd worden, de meer en meer verarmde staat van boer en eigenaar, dan mag men verwachten dat de op te leggen opcenten zeer laag zullen bepaald worden.

Ik zoude zwaarigheid maken mijne toestemming aan de onderhavige wet te geven, indien niet het begin van eene kadastrale berekening mij des te vriendelijker toelacht, daar die werkzaamheid miljoenen schans gekost heeft, en men dus van de toepassing van dezelve zulke voortreffelijke vruchten verwachten mag, dat er veel uitzigt schijnt te zijn, dat over het jaar 1833 die toepassing volkomen en over alle deelen gelijkmatige werken zal; mozt zulks nogmaals mislukken, dan zal (indien deze wet wordt aangenomen) de provincie Vrieland en hare mishandelde zusters toch authentiek bewezen hebben, dat de vooronderstelde te ongelijke belasting in eene hooge mate betaald; hierdoor zal de stem der rechtvaardigheid te sterker klinken, en het tijdstip te spoediger aanbreken, dat men zal mogen uitroepen: tandem bona causa triumphat!

Getrouwd:

L. T. SPANNENBURG, Weduwnaar van P. J. HOEKSTRA, en K. H. VAN DER GOOT.

BALR, den 12 Februarij 1832

Familie en Vrienden gelieven deze algemeene tevens als bijzondere kennisgeving aan te nemen.

Getrouwd:

LEEWARDEN, H. J. OVERDIEP, en den 15 Februarij 1832. B. H. GERMERAAD.

Heden avond omstreeks 9 ure, verlost zeer spoedig van eene welgeschapene DOCHTER PIETJE F. SIBRANDIJ, Echtgenoot van HUIE K. BARKER.

MAKKUM, den 9 Februarij 1832. Strekke tot kennisgeving aan Vrienden en Bekenden.

Heden verlost van eenen welgeschapen Zoon, ANTJE S. BUWALDA, geliefte Echtgenoot van REINDER H. TACOMA.

BOER, den 14 Februarij 1832.

Deze strekke tot kennisgeving aan Familie en Bekenden.

Op den huize OOG IN AL bij UTRECHT, beviel den 15 Februarij 1832, van eene welgeschapene DOCHTER, Vrouwe K. S. J. DELBEEK, Geb. BOURCIUS VAN IDEMA.

Familie en Bekenden gelieven deze algemeene kennisgeving als bijzondere te willen aannemen.

Heden verlost van eene DOCHTER, SOFIA CRISTIANA COLLARD, geliefte Huisvrouw van R. LAM.

LEEWARDEN, den 16 Februarij 1832.

LEEWARDEN, den 18 Februarij 1832. Heden avond half zeven ure, verlost van eene welgeschapene DOCHTER, ANNA NAUTA, geliefte Echtgenoot van H. C. TULLENERS.

Deze dient tot algemeene kennisgeving voor binnen en buiten de stad.

Heden verlost door Gods goedheid zeer voorspoedig van eene welgeschapene DOCHTER, M. M. GOUWA LUXWOLDA, zeer geliefte Echtgenoot van UITGEST, den 18 Februarij 1832. A. ZELDERS, Predikant.

Mijne geliefte Huisvrouw, VROUWTE SCHUURMAN, beviel heden morgen van eene welgeschapene DOCHTER. G. TEN CATE.

IJLST, den 19 Februarij 1832.

Heden morgen beviel door Gods goedheid voorspoedig van eene welgeschapene DOCHTER, T. W. TIELEMAN, geliefte Echtgenoot van HEGG, den 22 Februarij 1832. A. A. VISSER, Jr.

Na een smartelijk liden van 16 weken, overleed heden namiddag, mijn geliefte Man, SIJBE KLazes OSINGA, in den ouderdom van bijna 57 jaren, na eene echtvereening van bijna 19 jrsen, mij nabende 9 kinderen

BERLIKUM, JETSKE NANNES CUPERUS, den 14 Februarij 1832. Wed. van S. K. OSI-GA

Deze dient tot bekendmaking aan uitgestrekte Vrienden en Bekenden.

